

fiskevattenägarna

Sveriges fiskevattenägareförbund

REMISSYTTRANDE

2018-09-13

Ert datum 2018-06-27

Ert dnr N2018/03915/FJR

Näringsdepartementet

103 33 Stockholm

Förslag till förordning om ändring av rådets förordningar vad gäller fiskerikontroll, KOM (2018) 368.

Sveriges Fiskevattenägareförbund har tagit del av EU-kommissionens förslag om ändring av rådets förordningar rörande fiskerikontroll. Vi önskar lämna följande synpunkter på de delar av förslaget som berör fritidsfisket.

Sammanfattning

Sveriges Fiskevattenägareförbund noterar att det i förslaget till ny kontrollförordning finns planer på att inkludera även fritidsfisket i uppföljning, rapportering och övervakning.

Sveriges Fiskevattenägareförbund anser att de kontrollsysteem som föreslås i förordningen är helt orimliga för Sverige att leva upp till och att det, om förslagen i sin nuvarande utformning blir verklighet, skulle innebära att det behöver byggas upp en mycket omfattande byråkratiapparat som på intet sätt står i relationen till den eventuella nyttan för förvaltningen av fiskbestånden.

Däremot ställer vi oss positiva till att delar av förslaget förverkligas och implementeras nationellt inom ramen för en särskild fiskevårdsavgift för det fritidsfiske som bedrivs i hav, kust och skärgård. Detta förutsatt att den särskilda fiskevårdsavgiften kombineras med att det införs en lokal förvaltningsmodell för framförallt ostkustens enskilda fiskevatten. Genom att förvaltningsmodellen utgår från en särskild fiskevårdsavgift får man på köpet också den registrering av fritidsfiskare som efterfrågas i fiskerikontrollförordningen och som kan användas i ett system med fångstrapportering.

Bakgrund

Förslaget i kontrollförordningens artikel 55 är mycket långtgående. Medlemsstaterna ska införa ett registrerings- eller licensieringssystem för övervakning av antalet fysiska och juridiska personer som deltar i fritidsfiske. Dessutom ska fångstdata samlas in från fritidsfisket genom fångstrapportering eller andra mekanismer för datainsamling som bygger på metod som ska anmälas till kommissionen.

I de fall ett fiskbestånd eller en fiskart berörs av en bevarandeåtgärd som beslutats av unionen ska medlemsstaterna dessutom säkerställa att de som deltar i fritidsfisket registrerar och skickar dagliga elektroniska fångstdeklarationer till berörda myndigheter och att det inrättas ett registrerings- eller licensieringssystem för fartyg som används i fritidsfisket.

Slutligen får kommissionen enligt förslaget, genom genomförandeakter, anta närmare bestämmelser om registrerings- eller licensieringssystemen för fritidsfiske beträffande specifika arter eller bestånd, insamling av data och registrering och inlämning av fångstdata, spårning av fartyg som används för fritidsfiske samt kontroll och märkning av redskap som används för fritidsfiske.

Våra synpunkter

Sveriges Fiskevattenägareförbund anser att de kontrollsystem som föreslås i förordningen är helt orimliga för Sverige att leva upp till och att det, om förslagen i sin nuvarande utformning blir verklighet, skulle innebära att det behöver byggas upp en mycket omfattande byråkratiapparat som på intet sätt står i relationen till den eventuella nyttan för förvaltningen av fiskbestånden. Förslaget brister påtagligt i insikt om den fiskerättsliga plattformen och fritidsfiskets tradition, mångfald och utövande i svenska kust- och skärgårdsområden.

Däremot ställer vi oss positiva till att delar av förslaget förverkligas och implementeras nationellt inom ramen för en särskild fiskevårdsavgift för det fritidsfiske som bedrivs i hav, kust och skärgård. Detta förutsatt att den särskilda fiskevårdsavgiften kombineras med att det införs en lokal förvaltningsmodell för framförallt ostkustens enskilda fiskevatten. Genom att förvaltningsmodellen utgår från en särskild fiskevårdsavgift får man då på köpet också den registrering av fritidsfiskare som efterfrågas i fiskerikontrollförordningen och som kan användas i ett system med fångstrapportering.

En sådan lokal förvaltningsmodell saknas idag längs kusten och i de stora sjöarna, vilket innebär att fiskeförvaltningen inte fungerar. Här saknas lokal förankring, ekonomisk bas för fiskevård och långsiktighet. Sveriges Fiskevattenägareförbund anser att det behövs en modern, dynamisk lokal förvaltningsmodell som skapar incitament för lokalt engagemang och därmed gagnar arbetet med att uppnå god beståndsvård och miljöstatus inom ramen för en ekosystembaserad fiskförvaltning.

Sveriges Fiskevattenägareförbundet har ett konkret förslag på förvaltningsmodell som skapar incitament för aktiv lokal skräddarsydd fiskereglering, konkreta fiskevårdsåtgärder och fisketillsyn. Det är en förvaltningsmodell som stärker det lokala ansvaret, genererar fiskevårdsmedel och dessutom öppnar kanaler för en tydlig dialog mellan myndigheterna och en idag splittrad ägarkrets. Behovet av fredningsområden och områdesskydd kan exempelvis med fördel förankras och lösas inom ramen för en sådan lokal förvaltningsmodell. Vårt konkreta förslag är att det införs en särskild fiskevårdsavgift för det fria handredskapsfisket och/eller nätfisket utan stöd av enskild fiskerätt inom dessa områden. Initialt kanaliseras en betydande del av de influtna medlen till bildande och utveckling av lokala fiskevårdsområden enligt insjömodellen. Avgiften genererar även medel till miljöövervakning och lokalt åtgärdsarbete. Någon inskränkning i allmänhetens tillgång till fiske, annat än av biologiska fiskevårdsskäl, behöver inte följa av detta. Tillgängligheten blir densamma som för det fria handredskapsfisket. Genom modellen skulle det även skapas en stabil och trygg plattform för ekosystembaserad fiskförvaltning och utveckling av småskalig

fisketurism i skärgården inte minst som diversifieringsalternativ för kust- och skärgårdsfiskeföretagare. En lokal fiskeförvaltning är ett klokt och fruktsamt sätt att stimulera denna diversifiering som även är nödvändig för de socioekonomiska ambitionerna i miljömålet *Levande kust och skärgård*.

Sveriges Fiskevattenägareförbund finner det slutligen högst beklagligt att varken svensk fiskerilagstiftning eller EU:s förordningar gör en tydlig distinktion mellan det fritidsfiske som kan utövas av ”var och en” och det fiske som bedrivs med stöd av enskild fiskerätt och där fiskerätten är en del av fastighetens produktionsmedel. Svenska staten har primärt varit dålig på att förklara den svenska fiskerättsliga plattformen i EU-sammanhang och i nästa steg att införliva gemenskapens regleringar med hänsyn till de fiskerättsliga förhållanden som råder i vårt land. Som en konsekvens av detta har även det mycket småskaliga fiske som bedrivs med stöd av enskild fiskerätt i kust och skärgård drabbats av avsaluförbudet och tillhörande byråkrati för licensiering. Det har dessutom visat sig att det är långt ifrån givet att en enskild fiskerättsägare beviljas fiskelicens för småskaligt yrkesfiske på eget fiskevatten. Kommissionens förslag om mycket låg gräns, 5 kg, för omärkt direktförsäljning av fiskprodukter (artikel 58) och krav på AIS även för de allra minsta fiskefartygen (artikel 9) är ytterligare steg i fel riktning. Konsekvensen blir minskade diversifieringsmöjligheter och en utarmning av försörjningsmöjligheten på kust- och skärgårdsfastigheter i svenska glesbygdsområden. Vi hoppas att det genom föreliggande förslag växer fram en insikt om problematiken och infinner sig en vilja att rätta till dessa omständigheter.

Med vänlig hälsning

SVERIGES FISKEVATTENÄGAREFÖRBUND

Thomas Lennartsson
Förbundsdirektör
Sveriges Fiskevattenägareförbund
Lilla Böslid 146, 305 96 Eldsberga
Tel. 0702-70 83 24
Epost. thomas.lennartsson@vattenagarna.se
www.vattenagarna.se